

A regény kora?

Kedves Olvasónk!

Mostani számunkat tavaly nyári *Vers és valóság* című összeállításunk folytatásának tekintjük. Azt a számot a versnek szenteltük, ezt a regénynek. Levélben kerestük meg a mai magyar regényírás ismert képviselőit, s ugyancsak levélben fordultunk a regénnyel foglalkozó irodalomtörténészekhez, kritikusokhoz is. A regényíróktól azt kértük, hogy osszák meg velünk gondolataikat a regénnyel mint műfajjal kapcsolatban, avagy szóljanak a regényhez (a regényíráshoz, regényolvasáshoz való) viszonyukról. Az irodalomtörténészeket, kritikusokat arra kértük, hogy a regényírás mai lehetőségeiről, az esetleges kihívásokról, világirodalmi hatásokról és ellenhatásokról, az elbeszélés újabb terheiről vagy a tehermentesítés igényéről írjanak. Van-e valamely regényen túli, ugyanakkor magára a regényre vonatkozóan is érvényes elmondható történet szerzői nézőpontból, akár egy aktuális munkára, akár egy korábbi műre vonatkozóan? – kérdeztük. Legitimálható-e a szerzői önreflexió akár magával a művel szemben, akár a kritikairodalom nézőpontjaival szemben? Van-e világirodalmi párbeszéd a regények között, a regények és a kritika között?

A kérdésekre adott válaszok, a felkérésünkre született írások a fenti összeállításban olvashatóak. Összeállításunk vendégszerkesztője *Bombitz Attila* volt.

A Szerkesztőség